

(8)
TÜRK DÜNYASI'NIN ORTAK TARİH ÇALIŞMALARININ ÖNEMİ
İzzet EGE*

Özet

Türk tarihi ile ilgili bilimsel araştırmalar, Osmanlı Devleti'nin son dönemine kadar hanedanlık tarihiyle sınırlı kalmıştır. Bu dar bakış açısı 20.yüzyılın başında yıkılmaya başlamış ancak Türk tarih çalışmaları yabancı eserlerin hegemonyasına girmiştir. Batı dünyasının kurgulanmış tarihine ilk ve büyük itiraz Mustafa Kemal Atatürk tarafından gelmiş, 1930'un başlarından itibaren tarih araştırmalarına özel bir önem vermiştir.

Bugün ulaştığımız bilgiyle, dünyanın en eski yazıtları Türkçe okunmakta, dünyanın en eski medeniyetlerin kurucularının Türk oldukları bilimsel temellere kavuşmakta ve dünyanın dört bir köşesinde Türk izlerine rastlanmaktadır. Türk tarihçileri bu bilgiler ışığında dünyaya kaynak olacak eserler yazmalıdır.

Bu tarih, Türkiye'nin de dahil olduğu Orta Asya coğrafyasının ortak tarihidir. O nedenle, Türk tarihinin gerçek boyutlarıyla incelenmesi için Türk Dünyası'nın ortak tarih çalışmaları çok önemlidir. Orta Asya'nın coğrafi, toplumsal, kültürel ve siyasi tarihi, Türk tarihi çalışmalarının temelini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler Orta Asya, tarih, Türk Tarih Tezi

Abstract

The scope of scientific research on Turkish history was limited to hanedan until the last period of Ottoman Empire. This narrow point of view have been widen at the beginning of 20th century but thereafter Turkish history researches strongly influenced by the foreign resources. Mustafa Kemal Atatürk refused fiction history of Western World and gave special importance to history investigations.

With our present knowledge, the oldest writing can be read in Turkish, the founders of the past civilizations are scientifically proven to be Turks and the footprints of Turks are found in all parts of the world. Turkish historians should write source materials based on this knowledge.

This history is the common history of Central Asia including Türkiye. In order to analyze the real dimensions of Turkish History, common history research of Turkish world is very important. Geographical, social, cultural and political history of Central Asia should be in the center of Turkish history researches.

Keywords : Central Asia, history, Turkish History Thesis

*Dokuz Eylül Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü, Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi

Adres: Hürriyet Bulvarı no:5/102 Çankaya/İzmir Telefon: 0531.9691396 e-posta: izzetege@gmail.com

Türk Dünyası'nın Ortak Tarih Çalışmalarının Önemi

“Büyük devletler kuran ecdadımız, büyük ve gelişmiş medeniyetlere de sahip olmuştur. Bunu aramak, tetkik etmek, Türklüğe ve dünyaya bildirmek bizler için borçtur⁷⁸.”

Mustafa Kemal Atatürk'ün bizlere yüklediği bu borç, tarih yazıcılığıdır. Bu borcu ödemek yani tarih yazmak içinse öncelikle araştırmalarımızı doğru temeller üzerinde inşaa etmemiz, insanla bağlantılı tüm bilimlerden yararlanmamız ve elde ettiğimiz sonuçları doğruluktan ayrılmadan yorumlamamız gerekir. Ancak bu şekilde ecdadımızı, kurduğu medeniyetleri ve Türk kültürünün temellerini tüm dünyaca kabul edilir bilimsellikte belirleyebiliriz.

Tarihini bilmeyen topluluklar farkında olmadan geleceğinden de vazgeçmişlerdir. Çünkü tarihini bilmeyen toplum, adeta hafızasını kaybetmiş insan gibidir. Kendisiyle ilgili, ailesiyle ilgili hiçbirşeyi hatırlamayan insan kendi öz varlığını da kaybetmiş demektir. O artık başkalarının onu anlattığı gibi bir insan olduğuna, atalarının ona anlatıldığı gibi yaşadığına inanır. Yabancı devletlerden tercüme edilen Türk tarihi de siyasi amaçlarla özel siparişlerle yapılan yanlış yorumlarla, adeta hafızasını kaybetmiş bir insanda farklı bir hafıza oluşturmaya yönelik dayatmalarla doludur.

Tarihçi, adeta bir hekim gibi, bir konuda doğru sonuçlara ulaşmak için önce doğru verileri doğru yorumlayıp doğru teşhislerle araştırmalarına başlamalıdır. Yanlış okunmuş bir metin, bir propaganda kitabı, tarihi gerçeklere ters düşen bilgiler, hurafeler, aklın kabul edemeyeceği varsayımlar, bir coğrafyada ani çıkan ve ani yokolan medeniyetler, günümüz bakış açısıyla ve şartlarıyla o günü yorumlarken yapılan yanlışlar... Tüm bunlar, yol üzerindeki mayınlar gibi, tarihinin doğruya ulaşmasını engelleyebilecek tuzaklardır. Günümüzde sömürgeci devletlerin tarihçileri önceden üretilmiş yanlışları büyük doğrular olarak yansıtmakta, sıkıntıya düştüklerinde yeni yanlışlar üretmekten çekinmemektedirler. Yazanın yapana sadık kalmadığı bir tarih ise içinden çıkılmaz bir hal alabilmektedir.

Bu engelleri tek tek aşmak, Türk tarihini doğru yazmak Türk tarihçisinin görevidir. Bir ulusun geçmişte yaptığı büyük işler, gelecekte yapabileceği büyük işlerin göstergesidir. Türk tarihini, Türkiye sınırlarından çıkartılarak, öncelikle Orta Asya daha sonra dünya ölçeğinde ele alınıp yazılmalıdır. Orta Asya ile aramızdaki milli kültürün temeli olan milli tarihimizin ortak çalışmalarla aydınlatılması, Türk Ulusunu birbirine daha da yakınlaştırmakla kalmayacak, dünya tarihinin aydınlanmasını da sağlayacaktır.

Atatürk Dönemi Tarih Çalışmaları

Cumhuriyet öncesinde devlet eliyle yürütülen tarih yazıcılığında ise olayların günü gününe kayıtlarının tutulması amacı vardı. Olayları naklederken yorum, eleştiri ve neden-sonuç ilişkisine rastlamak mümkün değildir. Gerek devletin maaşlı memurları olan vakanüvisler, gerekse özel tarih yazarları tarihi, kaynak göstermeden, nakilci-hikâyeci tarzında kaleme almışlardır.

Cumhuriyet'in kurulmasının ardından Türk tarihinin özellikle Osmanlı hatta İslamiyet öncesi dönemi ile ilgili tarih çalışmaları artmıştır. En önemli ilerleme ise 1930'lu yıllarda yaşanmıştır. 28 Nisan 1930 tarihinde, Türk Ocakları'nın VI.

⁷⁸ Sabri Hizmetli, “Atatürk ve Tarih”, Askeri Tarih Bülteni, Ankara 1993, sayı 35, s.19

Kurultayı'nda "Türk Tarihi Tedkik Heyeti" teşkil edilmiş ve heyet ilk toplantısını 4 Haziran 1930 tarihinde yapmış, kısa bir süre sonra heyet, Türk Tarihinin Ana Hatları adıyla yaptığı ilk çalışmayı yayımlamıştır. Kitabın önsözü günümüzdeki durumun seksen yıl öncesindekiyle pek farklı olmadığını gösterir niteliktedir; "Şimdiye kadar memleketimizde neşrolunan tarih kitaplarının çoğunda ve onlara mehaz olan Fransızca tarih kitaplarında Türklerin dünya tarihindeki rolleri şuurlu ve şuursuz olarak küçültülmüştür. Türklerin ecdat hakkında böyle yanlış malumat alması, Türklüğün kendini tanımasında, benliğini inkişaf ettirmesinde zararlı olmuştur."⁷⁹

Türk Tarih Tezi Çalışmalarına Başlanmasının Nedenleri
Batılı Tarihçilerin İddiaları
Türklerin Sarı Irktan Oldukları İddiaları
Türkler Hakkındaki Olumsuz Düşünceler
Anadolu Üzerindeki Hak İddiaları
Milli Şuur ve Milli Tarih Oluşturma Gerekliliği
Cumhuriyet Öncesi Tarih Araştırmalarının Yetersizliği
Türk Tarih Tezi Çalışmalarının Günümüzdeki Önemi
Batılı Tarihçilerin Yeni İddiaları

Batılı Tarihçiler bin yıldır devam eden önyargılarını yıkamamışlardır. Onlar ilköğretimden itibaren sistematik bir biçimde propaganda amaçlı hazırlanan ders müfredatlarının verdiği önkoşullandırmayla akademik çalışmalarına başlamaktadırlar. Toplumlarında ve kariyerlerinde yükselmek için mevcut olan sistemdeki yanlışları tekrar etmekten başka çareleri yoktur. Kültürlerinin bir parçası haline gelmiş olan Türk ve İslam fobisi, hayal güçlerini kullanarak yarattıkları tarihe inanmalarına neden olmaktadır. Yanlış temeller üzerine inşaa ettikleri ve yıkılmaması için yüzyıllardır destekledikleri tezler, yeni ve yine hayal ürünü olan iddiaları yaratmaktadır.

Anadolu Üzerindeki Yeni Hak İddiaları

19. yüzyılda kurgulamaya başladıkları ve 20. yüzyılda silahlandırarak Anadolu'yu ele geçirmek için kullandıkları Yunan ve Ermeni halkı Anadolu'ya kan, zulüm ve nefret getirmiştir. Bu halkların Anadolu'nun bazı bölgelerinde sözde hakları olduğu Batı Enstitülerindeki sözde bilimsel tarih çalışmalarıyla üretilmiştir. Bu hak iddialarına alt yapısının eksikliği nedeniyle cevap veremeyen Türk Devleti ancak silahlı bir karşı koymayla vatanını savunmuştur. Benzer şekilde 20. Yüzyılda kurgulanıp 21. yüzyıla taşınan Kürt tarihi ve Anadolu'daki sözde hakları gündemdedir. Yine Türk Ulusu kendini savunmak zorundadır. Ancak geçen yüzyıldan farklı olarak Türk Devleti artık bilimsel çalışmalarla bu iddialara cevap verebilecek düzeydedir.

Yeniden Milli Şuur Oluşturma Gerekliliği

Türk milleti Türkiye sınırları içinde bile etnik olarak yüz parçaya bölünmeye teşvik edilmektedir. Sözde bilimsel çalışmalar yapan vakıflara ve çeşitli burslar verilerek yetiştirilen güdümlü tarihçilere yurtdışı kaynaklı milyonlarca dolarlık fon aktarımları yapılarak milli şuurunu yok edici eserler ortaya çıkarılmaktadır. Ortadoğu ve

⁷⁹ 1930'da Türk Ocakları Türk Tarihi Tetkik Heyeti Tarafından Hazırlanan Türk Tarihinin Ana Hatları Kitabın Önsözü. Aktaran Mesut Çapa, "Cumhuriyet'in İlk Yıllarında Tarih Öğretimi", Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, Sayı 29-30, Mayıs-Kasım 2002, ss.39-55

Orta Asya coğrafyası için de durum farklı değildir. Kültürel farklılıkları ayırıştırarak değil bir bütünü zenginleştiren öğeler kabul ederek, Türk olmanın haklı gururunu kanıtlayacak tarihi çalışmalara önem vermeliyiz.

Atatürk Sonrası Tarih Araştırmalarının Yetersizliği

Cumhuriyet öncesi Türk tarihi alanındaki çalışmaların yetersizliği, 1930-1945 dönemindeki özverili çalışmalarla giderilmeye çalışılmıştır. Ancak Avrupa ve ABD’den tercüme edilen eserlerin tekeline giren Türk tarihçiliği, özgün çalışmaların bilimselliğine önyargılı bir kuşkuyla bakılmasına neden olmuştur. 1930’larda savunulan düşüncelerin ve yapılan bilimsel araştırmaların bugün alaycı bir tavırla küçümsenmesi ve o günün şartlarına göre abartıldığına inanılması, Batılı siyasetçilerin ve onların bilim adamlarının zaferidir.

Oysa Ulu Önder Mustafa Kemal, Türk tarihçilerine bir çalışma planı önermiştir: “Türk ve Türkiye tarihi kronolojik sıraya göre incelenecek, Türk milletinin çeşitli coğrafi bölgelerde kurdukları devletlerin siyasi ve askeri hakimiyetlerinin durumu tespit edilecektir. Daha sonra bu devletlerin tarihleri aşağıdaki şemaya (Y.N. Bu şemadaki başlıklar; Devlet Hayatı, Ekonomik Hayat ve Fikri Hayat olarak belirlenmiştir.) dayanılarak ortaya çıkarılacaktır.⁸⁰”

Ayrıca her konu üzerinde çalışanlara, “Türklerin Medeniyete Hizmetleri” başlığı altında çalışmalar yapmalarını önermiştir. Kuşkusuz bu çalışmaların aradan geçen süre içerisinde tamamlanması mümkün olması değildir ancak pek çok coğrafi bölgenin daha incelemeye bile başlanmadığı bilinen bir gerçektir. Türk Tarihini incelemek ve yukarıdaki şemaya göre bir bilimsel çalışma yapabilmek için Anadolu’nun yanı sıra, Orta Asya tarihinin ve kültürünün bilinmesi gerekmektedir. Çünkü bugün Batılıların yaptığı pek çok araştırma bize Türk Tarih Tezi’nin, Batılılar tarafından “istemeden” ispatlanacağını göstermektedir.

Türk Tarih Tezi Çalışmalarına Batılı Tarihçilerin Bazı Katkıları

Hiçbir tarihçi savaşların, ticaretin ve göçlerinin tarih boyunca sürdüğünü reddetmemektedir. Ancak Klasik Batı tarihçiliği, birbirine çok yakın coğrafyalarda kurulan medeniyetlerin bile varoluş ve yokoluşunu açıklayamamaktadır. Onlara göre bu medeniyetler bir anda ortaya çıkmışlar, kendi kendilerine gelişmişler, bir istila sonucu yer yüzünden silinmişlerdir⁸¹. Herbiri kendi dilini, kültürünü, yazısını, devlet yönetimini ve bilimini geliştirmeye çalışmıştır. Birbirlerini etkilemedikleri önkoşulu ile yazılan böyle bir tarihin bilimselliğine, hayatın doğal akışında var olan savaş, ticaret ve göçlerin varlığından dolayı şüpheyle bakılmalıdır. Böyle bir yanlış temel üzerine kurulan her açıklama ve yorumun yanlış bir sonuç vermesi kaçınılmazdır.

Oysa aynı Batı tarihçileri insanlık tarihindeki vahşetin bir örneği olan Haçlı seferlerini yazarken, Batılıların Doğululardan öğrendikleri bilim ile Rönesans hareketini başlattıklarını kabul etmektedirler. O halde kendilerinin yaptığı ölçüde kanlı olmasa da Roma kralının Mısır’a yaptığı bir sefer sayesinde ileri takvim çalışmalarından haberdar olması mümkün değil midir? Gerçekten de durum böyle

⁸⁰ Afet İnan, “Atatürk ve Tarih”, Atatürkçülük, c.II, İstanbul, MEB, 1988, ss.152-154.

⁸¹ Sovyetler Birliği’in resmi tarihçiliğine göre Türkler M.S.6-M.S.16 yüzyıllarda yaşamış bir halktır. Aktaran H. B. Paksoy, D. Phil. Türk Tarihi, Toplumların Mayası ve Uygarlık, TOYO BUNKO Araştırma Merkezi, 1991.

olduğuna göre⁸², günümüzde kullandığımız takvimi Romalıların bulduğunu iddia eden Batılı tarihçilerin tercüme kitaplarına göre mi yoksa gerçeğe göre mi tarihi yazmalıyız?

Eski medeniyetlerin Orta Asya ile ilişkisini kanıtlayan Batılı araştırmacılar kuşkusuz Türk Tarih Tezi'nden habersizdir. Kendileri bilimsel gerçekleri ortaya çıkarmakta ancak tüm dünya tarihine büyük katkıları olan bu çalışmalarını tarihsel bütünlük içinde sunamamaktadır. Bu görev Türk tarihçilerininindir.

“Sözde” medeniyet: Yunan

Yunan medeniyeti M.Ö. 2000'den günümüze 4 ayrı dil yaratmıştır. Bu dört dil birbiriyle dilbilgisi ve sözdağarcığı olarak büyük farklılıklar gösterirler⁸³. Ancak Batılı tarihçiler için farklı dilde konuşmaları aynı medeniyeti yaratmalarına engel değildir.

“Yakın zamanlara kadar şimdiki medeniyetimizin tek kaynağı Yunanistan ve Roma bilinirdi. Halbuki, bugün katiiyen tahakkuk etmiştir ki, Yunan medeniyeti orijinal değildir. Yunan dediğimiz İyon medeniyeti, kendisinden daha eski Türk medeniyetlerinin ancak nakilidir⁸⁴.” 1930 senesinde Türk Tarihi Tedkik Heyeti Başkanı Tevfik Bıyıklıoğlu'nun bilimsel beyanını her geçen gün yabancı bilim adamlarınca yeni çalışmalarla ispatlanmaktadır. Kütüphaneleri yanmadan korunabilmiş⁸⁵ bu bölgede yaşayan insanların kültürel ve bilimsel temelleri Mezapotamya ve Mısır medeniyetleridir⁸⁶.

“İlk” medeniyet: Sümer

Sümer medeniyetinin Orta Asya'dan gelen halklar tarafından kurulmuş⁸⁷, bilimsel ve kültürel gelişimini bu halkın bölgeye göç etmesinin ardından yaşamıştır⁸⁸. Sümerlilerin dili, adetleri ve efsaneleri bugün bile Türk toplumlarında yaşamaktadır⁸⁹.

⁸² Bugün bile kullanılan Julian takvimi, İskenderiyeli Sosigenes'in aracılığıyla Roma İmparatoru Jules Cezar'a öğretilmiştir. Sezar, M.Ö. 46 yılında Eski Mısırlıların hassas yıl-ay hesaplamasını beğenmiş ve kendine göre uyarlayıp imparatorluğunda kullanmıştır. Aktaran Niguel G. Wilson, *Encyclopedia of ancient Greece, Routledge, 2006, s.138*

⁸³ <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/244595/Greek-language>

⁸⁴ <http://www.kultur.gov.tr/TR/belge/1-23870/turk-tarihi-ve-turk-tarih-kurumu.html>

⁸⁵ Mısır'ın son kütüphaneleri olan Tebas M.Ö.1358'de, Amarna M.Ö.1336'da ve M.S. 525'de yakılmıştır. M.Ö. 330'da Büyük İskender İran coğrafyasının merkezi ve tüm koleksiyonun saklandığı Persopolis'i yakmıştır. M.Ö. 207'de ve M.S. 23'te tüm imparatorluk koleksiyonu yakılmıştır. Roma'da M.Ö. 181'de tüm felsefe kitapları, M.Ö. 83'te tüm astronomi kitapları yakılmış, Antik Roma'ya ait tüm eserlerin yakılması emrini ise M.S. 590'da I. Papa Greorio vermiştir. Roma şehir kütüphaneleri M.S. 79, 188, 191 ve 546 yakılmıştır. Büyük İskenderiye Kütüphanesi M.Ö. 48, M.S. 273 ve 391'de yanmıştır. Büyük Efes kütüphanesi M.S. 57'de ateşe verilmiştir. İstanbul'daki merkez kütüphane 475'te ve Haçlılar tarafından 1204'te tamamen kül olmuştur. Moğol işgalinde (1258) Mezapotamya'daki 36 kütüphane yok edilmiştir. I. Edward İskoçya'daki eski-yeni tüm kitapları 1298'de yakmıştır. 1524-1525 senelerinde ayaklanmalar sırasında Almanya'da yüzlerce kütüphane yakılmıştır. İspanyollar Azteklerin tüm yazılı eserlerini 1529 senesine kadar yakarak yok etmiştir. Mayalara ait son kitaplar 1561'de yakılmıştır. Peru'daki büyük antik çağ arşivleri 1583'te yine İspanyollar tarafından yakılmıştır. Detaylı bilgi için bakınız: Lucien X. Polastron, *Books on fire, Lake Book Manufacturing; 2007*

⁸⁶ M. Bernal, *Black Athena (The Fabrication of Ancient Greece 1785-1985), c. 1, Rutgers University Press; 1987, s.57.*, D. Graham, *W. The Texts of Early Greek Philosophy, Cambridge University Press; 2009, s.17.*, Lefkowitz, M. R. *Not out of Africa, BasicBooks, New York, 1997, s.25.*, C. Penglase, *Greek Myths and Mesopotamia, New York, 1997, s.11.*, Davis, W. S. West, W. M. *Readings in Ancient History: Greece and the East, 1912, s.127.*

⁸⁷ B. Gerey, *5000 Yıllık Sümer-Türkmen Bağları, IQ Türk Sanat yayıncılık, İstanbul, 2004, s.18.* I. Fodor, "Are Sumerians and The Hungarians or The Uralic People Related?", *Current Anthropology,*

“Gizemli” medeniyet: Çin

Çin medeniyetinin kurucularının Orta Asya’dan geldiği bugün genel kabul gören bir gerçektir. Ancak göz ardı edilen, ilk yazıyı buldukları iddia edilen Sümerliler ile antik Çin yazısının benzerliğidir. Bu benzerliği ortaya çıkartan C.J. Ball’a göre her iki medeniyet de, aynı bölgeden gelenlerce kuruldu, aynı şekilde yazdılar ve aynı dili konuştular⁹⁰.

“İlkel” medeniyet: Amerika

Yazılı eserleri tamamen yakılan Amerikan medeniyetleri hakkında bilimsel araştırma yapmak güçtür çünkü 16. yüzyıl’dan itibaren üçyüz sene boyunca kıta sistemli bir biçimde hayal bile edilemeyecek en zalim yöntemler uygulanarak Batılılarca köleleştirilmiş, geçmişi unutturulmuş, kültürü yok edilmeye çalışılmıştır. Bu halklarla ilgili en sağlıklı verileri bu mezalimin başladığı ilk dönemlerdeki gezginlerin notlarında bulunmak mümkündür. Bugün Türkiye’de bile aşırı kabul edilen Orta Asya-Amerika halklarının bağlantısı o dönemde Batılılar tarafından kurulmuştur. Bu kültürel alanlardaki ve bilimsel çalışmalardaki bağlar⁹¹, en belirgin şekilde dil alanında kendini göstermektedir. Gerek eski gözlemlerde⁹² gerekse yeni bilimsel çalışmalarda⁹³ Amerika kıtasının Türkçe’ye benzer dilbilgisi ve söz dağarcığına sahip olduğu ispatlanmaktadır.

no.12, 1971., S. Verner, *Der Neue Kultur Fahrplan*, Berlin, 1998, s.20. H. Z. Kosay, "Elam and Central Asian Relations", *Cultura Turcica*, c.III, no.2, 1966.

⁸⁸ H. J. Nissen, *Gundzüge einer Geshiche des Vorderen Orient*, Damstadt; 1990, ss.71-75. H. Uhlig, *Die Sumerer*, Bastei Verlag; 2002, ss.55-57. M. Mohammadjavad, *Iran der Ahde bastan*, Tehran, 1985, s.115. J. Hawks, *Les Ancestres du Ble et du Mais*, Le Courier, UNESCO, Mayıs 1967. Ö. Ödekov, "Sumer hakkında kelimeler", *Yaslık Jurnal*, Askabat, 1990, s.12.

⁸⁹ Türk tarihçisi M. İlmiye Çığ, Türk dilini, kültürünü ve efsanelerini bilen bir kişi olarak Sümerlerle Türkler arasındaki bağlantıyı yayınladığı onlarca eserde belirtmiştir. M.İ. Çığ, *Sümerlerde Tufan Tufanda Türkler*, Kaynak Yayınları, 2008, s.19., vd.

⁹⁰ C. J. Ball, *Chinese and Sumerian*, H. Milford; 1913

⁹¹ S.L. Zegura, "The Initial Peopling of Americas", *Journal of Pacific History*; 1985, s.101-126. M. A Ruhlen, *guide to the World's Languages*, c.1, Stanford University Press; 1987. J.H. Greenberg, "The Settlement of the Americas", *Current Anthropology*, c.27, 1986, s.477-479. Ruhlen, M. *The Amerind Phylum and the Prehistory of the New World*, Stanford University Investigations, 1991, ss.328-350. D. G. Brinton, *Essays of an Americanist*, Kessinger Publishing; 1890, s.350. Edwin C. Krupp, *Echoes of the Ancient Skies*, Courier Dover Publications; 2003, E. Chavannes, *Le Cycle Turc des Douze Animaux*, T'oung Pao Second Series, c. 7, no. 1, 1906, ss.51-122. G. Stray, *The Mayan and Other Ancient Calendars*, Bloomsbury Publishing, 2007, s.7

⁹² O.F.L. Roehrig, "Der Turcarum Linguae Indole ac Nature", *Philadelphiae*, c.8; 1860, s.30-42. O.F.L. Roehrig, "On the Language of the Dakota or Sioux Indians", *Smithsonian Institution Annual Report*; 1871, ss.434-450., J. Josselyn, *New Englands Rarities Discovered*, London, 1673, s. 124,

⁹³ Dene-Yeniseic Symposium, University of Alaska, Fairbanks and Anchorage; February 2008. Na-Dene workshop, Linguistics Department of the Max Planck Inst. for Evolutionary Anthropology, Leipzig; 2006., Y.V. Knorozov, *Ancient Maya Script System (Decoding experience)*, USSR Academy of Sciences Publishing House, Moscow; 1955., S. Wikander, *American Indians. Ethnographic compendium*. Moscow, 1955, s.21. İ. Doğan, *Mayalar ve Türklük*, Ahmet Yesevi Ün. Müt. Heyeti Başkanlığı; 2007, ss.84-146., S. Wikander, "Maya and Altaic", *Ethnos*, Stockholm, c. 32; 1967, s.141-148. ve c. 35, 1970, ss.80-88., G. Décsy, A. Bodrogligeti, "Ural-Altische Jahrbücher", Harrassowitz, c.51, 1979, s.13. ve c.53, 1979, s.46. S. M. Shirokogoroff, "Ethnological and linguistic aspects of the Ural-Altai hypothesis", *Anthropological Publications*, 1970, s.92., G. Dumenzil, "Remarques complementaires sur les six premiers noms de nombres du turc et du quechua", *Journal de la Societe des Americanistes*; 1955, ss.17-37. B. Ferrario, "Delia possibile parentla fra le lingue altaiche ed alcune-americane", XIX Congresso Internazionale degli Orientalist, Roma, 1935, ss.210-213.

Sonuç ve Öneriler

Türk Tarih Tezi özetle; İlk çağlardan itibaren dünyadaki yüksek kültürü kuranların Türkler olduğunu, Türk milletinin yarattığı medeniyeti, eserleriyle ve fikir sistemleriyle birlikte Orta Asya'dan göç ederek götürdüğünü ve Türklerin içlerine girdikleri uluslarda yönetici-bilge bir sınıf oluşturarak onları ilerlettiklerini savunmaktadır. Dünyadaki tek millet Türkler değildir ancak dünyadaki tüm milletlere medeniyet götürülenlerin Türklerdir. Bu tez, Türklerin diğer milletlere göre ayrıcalıklı ve üstün olduğu anlamında ele alınmadan sadece bilimsel veriler ışığında incelenmelidir.

Türk Tarih Tezi'nin en önemli dayanaklarından biri milletlerin ortak dilidir. Dünya üzerinde eski medeniyetlerin dillerinin Türkçe olması, yazılarının Türkçe okunması Türk Tarih Tezini doğrulamaktadır. Dünya'nın farklı coğrafyalarındaki eski medeniyetlerin yazıları Kazım Mirşan tarafından Türkçe olarak okunmaktadır. Yanlış okumaları da düzelterek ve bu alanda birçok eser⁹⁴ yayınlayan Mirşan'ın okumalarına bilimsel itiraz gelmemektedir.

Türk Tarih Tezi'nin fikri oluşumunda ve bilimsel nitelikte incelenmesinde önder, fahri tarih profesörü⁹⁵ Mustafa Kemal Atatürk'tür. Çünkü okuduğunu bildiğimiz kitaplara⁹⁶ göre O, tarih ilmine kendini adanmış bir bilim insanı kadar tarihidir. O, Türk tarihini bilimsel temellerde yazılması için bilimsel kurumlar oluşturmuş, bilimsel çalışmalara destek sağlamış ve sonuçlarını kamuoyu ile paylaşmıştır. Siyasi kaygılardan uzak, öngargıların olmadığı tüm Eski Çağ tarih araştırmaları Orta Asya'daki ileri Türk Medeniyeti gerçeği ile, yani Türk Tarih Tezi ile ortak bir noktada buluşmaktadır.

Ancak, eski medeniyetlerle Türk kültürlerini kıyaslayarak ilişkiyi tespit edebilmek, Türk Dünyası'ndaki bir devleti incelemekle mümkün olmayabilmektedir. Coğrafyanın ve farklı kültürlerle kaynaşmanın sonucunda bir toplulukta yok olan bir kültürel değer başka bir toplulukta yaşamaya devam edebilmektedir. İncelenecek tarih, Türkiye'nin de dahil olduğu Orta Asya coğrafyasının ortak tarihidir. Ayrıca unutulmamalıdır ki, bir insan topluluğunun ortak yaşanmış tarihinin olması, onun aynı ulusun fertleri olarak görmesinde ve milli şuurunu oluşturmasında en önemli unsurdur.

KAYNAKÇA

BAKİLER, Y. B., Üsküp'ten Kosova'ya, Ankara, TDV Yay, 1996
BALL, C. J., Chinese and Sumerian, H. Milford, 1913

⁹⁴ Kazım Mirşan, Şölgentaş Mağarası, MMB, 2000, ss.28-33. Proto-Turkish Inscriptions, MMB, 1970, s.13. Alfabetik Yazı Başlangıcı, MMB, 1994, s.97. Erken Türklerin Anadolu Yazıtları, MMB, 2006, Hieroglifler, K.M. Yayını, 2000, ss.4-7. Pra-Mısır Hieroglifleri, K.M. Yayını, 2000, Etrüskler, MMB; 1998, s.52. Skandinavya Yazıtları, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, 2004, s.25. İskitler, Sümerler, Yemenliler, MMB, 2008, ss.31-40. Erken Türklerin Anadolu Yazıtları, MMB, 1985.

⁹⁵ İstanbul Darülfünunu Edebiyat Medresesi Müderrisler Meclisinin kararı ile kendisine 1923'te Fahri Edebiyat Profesörlüğü takdim edileceği zaman, edebiyattan ziyade tarihle daha çok ilgilendiğini belirterek profesörlük beratının tarihe ait olmasını istemiştir. Şemsettin Günaltay, "Atatürk'ün Tarihciliği ve Fahri Profesörlüğü Hakkında Bir Hatıra", Belleten, sayı: 10, ss.273-274.

⁹⁶ M.K. Atatürk'ün özel kütüphanesinde bulunun 4.289 kitaptan 885'i tarih kitaplarıdır. Aktaran Sabri Hizmetli, "Mustafa Kemal Atatürk'ün İslam Tarihi Anlayışı", Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, sayı 44, c. XV, Temmuz 1999.

BERNAL, M., Black Athena (The Fabrication of Ancient Greece 1785-1985), c.1, Rutgers University Press; 1987, s.57

BRINTON, D. G., Essays of an Americanist, Kessinger Publishing; 1890, s.350

CHAVANNES, E., Le Cycle Turc des Douze Animaux, T'oung Pao Second Series, c. 7, no. 1, 1906, ss.51-122

COPEAUX, E., Türk Tarih Tezinden Türk-İslam Sentezine, İstanbul 1998, s.39-40

ÇAPA, M., "Cumhuriyet'in İlk Yıllarında Tarih Öğretimi", Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, Sayı 29-30, Mayıs-Kasım 2002, ss.39-55

ÇİĞ, M.İ. Sumerlerde Tufan Tufanda Türkler, Kaynak Yayınları, 2008, s.19

DAVIS, W. S., WEST, W. M., Readings in Ancient History: Greece and the East, 1912, s.127

DOĞAN, İ., Mayalar ve Türklük, Ahmet Yesevi Ün. Müt. Heyeti Başkanlığı; 2007, ss.84-146

DÉCSY, G., BODROGLIGETI, A. "Ural-Altaiische Jahrbücher", Harrassowitz, c.51, 1979, s.13. ve c.53, 1979, s.46

Dene-Yeniseic Symposium, University of Alaska, Fairbanks and Anchorage; February 2008

DUMENZIL, G., "Remarques complementaires sur les six premiers noms de nombres du turc et du quechua", Journal de la Societe des Americanistes, 1955, ss.17-37

FERRARIO, B., "Delia possibile parentla fra le lingue altaiche ed alcune-amicane", XIX Congresso Internazionale degli Orientalist, Roma, 1935, ss.210-213

FODOR, I., "Are Sumerians and The Hungarians or The Uralic People Related?", Current Anthropology, no.12, 1971

GEISS, Imanuel, Geschichte des Rassismus, Frankfurt am Main, 1988, s.142

GEREY, B. 5000 Yıllık Sumer-Türkmen Bağları, IQ Türk Sanat yayıncılık, İstanbul, 2004, s.18

GOBINEAU, Count, Essai sur l'inégalité des races humaines, Paris, 1853

GRAHAM, D. W., The Texts of Early Greek Philosophy, Cambridge University Press; 2009, s.17

GREENBERG, J.H., "The Settlement of the Americas", Current Anthropology, c.27, 1986, s.477-479

GÜNALTAY, Ş., Atatürk'ün Tarihçiliği ve Fahri Profesörlüğü Hakkında Bir Hatıra, Belleten, sayı: 10, ss.273-274

HAWKS, J., Les Ancestres du Ble et du Mais, Le Courier, UNESCO, Mayıs 1967

HİZMETLİ, Sabri, "Atatürk ve Tarih", Askeri Tarih Bülteni, Ankara 1993, sayı 35, s.19

_____ "Mustafa Kemal Atatürk'ün İslam Tarihi Anlayışı", Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, sayı 44, c. XV, Temmuz 1999

HODGEN, M., Early Anthropology in the Sixteenth and Seventeenth Centuries, Philadelphia, 1964, ss.421-422

- İNAN, Afet, "Atatürk ve Tarih", Atatürkçülük, c.II, İstanbul, MEB, 1988, ss.152-154
- JOSSELYN, J., New Englands Rarities Discovered, London, 1673, s. 124
- KNOROZOV, Y.V., Ancient Maya Script System (Decoding experience), USSR Academy of Sciences Publishing House, Moscow; 1955
- KOSAY, H. Z., "Elam and Central Asian Relations", Cultura Turcica, c.III, no.2, 1966
- KRUPP, Edwin C., Echoes of the Ancient Skies, Courier Dover Publications; 2003
- LEFKOWITZ, M. R., Not out of Africa, BasicBooks, New York, 1997, s.25**
- MİRŞAN, K., Şölgentaş Mağarası, MMB, 2000, ss.28-33
- _____ Proto-Turkish Inscriptions, MMB, 1970, s.13
- _____ Alfabetik Yazı Başlangıcı, MMB, 1994, s.97
- _____ Erken Türklerin Anadolu Yazıtları, MMB, 2006
- _____ Hieroglifler, K.M. Yayını, 2000, ss.4-7
- _____ Pra-Mısır Hieroglifleri, K.M. Yayını, 2000
- _____ Etrüskler, MMB; 1998, s.52
- _____ Skandinavya Yazıtları, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, 2004, s.25
- _____ İskitler, Sümerler, Yemenliler, MMB, 2008, ss.31-40
- _____ Erken Türklerin Anadolu Yazıtları, MMB, 1985
- MOHAMMADJAVAD, M., Iran der Ahde bastan, Tehran, 1985, s.115
- <http://www.kultur.gov.tr/TR/belge/1-23870/turk-tarihi-ve-turk-tarih-kurumu.html>
- <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/244595/Greek-language>
- <http://www.ttk.org.tr>
- Na-Dene workshop, Linguistics Department of the Max Planck Inst. for Evolutionary Anthropology, Leipzig; 2006.
- NISSEN, H. J., Gundzüge einer Geshiche des Vorderen Orient, Damstadt; 1990, ss.71-75
- ÖDEKOV, Ö., "Sumer hakkında kelam agız", Yaslık Jurnal, Askabat, 1990, s.12
- PAKSOY, H.B., PHIL, D., Türk Tarihi, Toplumların Mayası ve Uygarlık, TOYO BUNKO Araştırma Merkezi, 1991.
- PENGLASE, C., Greek Myths and Mesopotamia, New York, 1997, s.11**
- POLASTRON, Lucien X., Books on fire, Lake Book Manufacturing; 2007
- ROEHRIG, O.F.L., "Der Turcarum Linguae Indole ac Nature", Philadelphlae, c.8; 1860, s.30-42
- _____ "On the Language of the Dakota or Sioux Indians", Smithsonian Institution Annual Report; 1871, ss.434-450
- RUHLEN, M., Guide to the World's Languages, c.1, Stanford University Press; 1987
- _____ The Amerind Phylum and the Prehistory of the New World, Stanford University Investigations, 1991, ss.328-350

SHIROKOGOROFF, S. M., "Ethnological and linguistical aspects of the Ural-Altai hypothesis", Anthropological Publications, 1970, s.92

STRAY, G., The Mayan and Other Ancient Calendars, Bloomsbury Publishing, 2007, s.7

UHLIG, H., Die Sumerer, Bastei Verlag; 2002, ss.55-57

VERNER, S., Der Neue Kultur Fahrplan, Berlin, 1998, s.20

WILSON, Niguel G., Encyclopedia of ancient Greece, Routledge, 2006, s.138

WIKANDER, S., American Indians. Ethnographic compendium. Moscow; 1955, s.21

_____ "Maya and Altaic", Ethnos, Stockholm, c. 32; 1967, s.141-148. ve c. 35, 1970, ss.80-88

ZEGURA, S.L., "The Initial Peopling of Americas", Journal of Pacific History; 1985, ss.101-126